

САВЕТ ЗА ШТАМПУ
Комисија за жалбе Савета за штампу

**ОДГОВОР НА ЖАЛБУ
ПЕРЕ ВИШЊИЋА**

Пуномоћници привредног друштва „НИН“ доо из Београда, Жоржа Клемансоа 19 издавача медија „НИН“, по уредном пуномоћју које достављају у прилогу под 1/, благовремено се изјашњавају на наводе подносиоца жалбе Пере Вишњића као што следи:

Објављене информације се не односе на подносиоца жалбе.

У складу са Пословником о раду Комисије за жалбе Савета за штампу жалбу може поднети лице на које се информација односи или лице које је он овластио на подношење жалбе. У овом случају жалбу је поднело неовлашћено лице. Подносилац жалбе је ујак покојника, дакле чак не ни члан уже породице и нема никаквог доказа да заиста пише "у име породице Гојковић", већ треба сматрати да то чини у своје сопствено име. Савет дакле одлучује о жалби Петра Вишњића, а не "жалби породице". Подносилац тврди да је жалбу поднео у име породице Гојковић, међутим ниједна објављена информација се не односи ни на подносиоца ни на породицу Гојковић. У складу са наведеним и Пословником о раду Комисије за жалбе Савета за штампу предлажемо да Комисија жалбу одбаци и да по истој не поступа. Опреза ради у име привредног друштва „НИН“ доо се изјашњавамо као што следи:

Информације које су објављене у дневном листу „НИН“ су објављене у складу са Кодексом новинара Србије.

Дневни лист „НИН“ је предметне текстове објавио у складу са Кодексом новинара Републике Србије али и у складу са другим релевантним прописима који регулишу област јавног информисања, а нарочито са Законом о јавном информисању и медијима Републике Србије.

Кодекс новинара као и Закон о јавном информисању и медијима гарантују слободу изражавања мисли као и слободу истраживања, прикупљања и објављивања идеја, информација и мишљења. Дневни лист „НИН“ је, користећи се својим правом на слободно јавно информисање, објавио интервју са Сашом Јанковићем, чије је објављивање допуштено.

Кодексом новинара Србије на који се подносилац у жалби позива није забрањено објављивање интервјуа. Објављене информације представљају мишљење Саше Јанковића и као такве их је допуштено објавити. Такође, молимо Комисију да примети да интервју као новинарска форма не подлеже обавези контактирања више извора јер интервју представља став односно мишљење лица које је интервјуисано а о чему не може бити више извора, јер став и мишљење интервјуисаног лица може знати само то лице.

Из наведеног јасно произилази да дневни лист „НИН“ није прекршио члан 4. Кодекса новинара Србије како то подносилац у жалби неосновано наводи.

Подносилац се такође позива на члан 6. Кодекса новинара Србије, који гласи : “Новинар негује културу и етику јавне речи, поштује право на одговор, извињење и исправку и дужан је да благовремено објави одговарајућу исправку”.

Увидом у текст јасно је да исти ни на који начин није писан вулгарним, некултурним нити неетичним стилем јавне речи, а што значи да дневни лист „НИН“ није прекршио обавезу прописану чланом 6. Кодекса новинара Србије.

Када је у питању “афера пиштољ”, како су поједини медији назвали случај самоубиства од пре 23 године у стану заштитника грађана Саше Јанковића, став НИН-а је био да неће дозволити истрагу, вештачења, а понајмање јавно суђење кроз лист. За то постоје надлежни органи којима је то посао. Дневни лист „НИН“ је имао у виду чињеницу да је породица Гојковић своје сумње у званичну верзију послала свим претходним властима и свим законски релевантним субјектима, рачунајући и актуелну, тако да је одлука о евентуалној потреби да се истрага отвори стигла на праву адресу, а то нису медији. С обзиром да ни ова власт није отварала истрагу, нити је регуларним путем подносила доказе о умешаности Заштитника грађана у случај који је у законском смислу споран, али су му поједини министри, па и сам премијер, кроз медије постављали питање који су сугерисали кривицу (“зашто Јанковић не одговори на ово или на ово”), дневни лист „НИН“ се одлучио за форму интервјуа. Конкретно, Саша Јанковићу су новинари дневног листа „НИН“ поставили само она питања која су му упућивали припадници власти и лица која имају моћ да те одговоре, ако је то стварно потребно, затраже судским а не медијским путем. За дневни лист „НИН“ су та питања била суштина проблема, а не она која су отварали други медији и јавност. Након разговора са Јанковићем и објављивања свих тих одговора, више ни један припадник власти (пре свега се односи на премијера и министре одбране и унутрашњих послова) ни медијски а ни у институцијама (где је случају уосталом и место) није исказао сумњу да је остало нешто спорно.

Подносилац жалбе није имао право на подношење захтева за објављивање одговора на информацију.

У складу са Законом о јавном информисању и медијима право да захтева објављивање одговора на информацију или исправку информације има лице на које се односи објављена информација. У овом случају дневни лист „НИН“ није објавио ниједну информацију о овде подносиоцу нити о породици Гојковић. Према томе, захтев за објављивање одговора овде подносиоца није ни могао бити узет у разматрање јер не испуњава законом прописане услове.

Новинарка Сандра Петрушић је у више наврата објаснила подносиоцу жалбе Петру Вишњићу, сваки пут из почетка понављајући да му НИН неће ускратити право на деманти, (ако за то постоји разлог) и упућујући га да се тим поводом обрати уреднику, што он није учинио већ је инсистирао да се објави његов текст и одређени број докумената које је поднео.

Текст одговора који је написао подносилац и од НИН-а тражио да га објави није одговор, јер саговорник НИН-а нити НИН нису подносиоца жалбе ништа ни питали, нити породицу покојника у ширем смислу, нити износили било какве тврдње о било ком члану те породице. Саша Јанковић је, као јавна личност, дао одговоре на нека питања која су у јавности о његовом приватном животу постављена и текст који је написао подносилац не противречи ни једном чињеницом оном што је Саша Јанковић у интервјуу рекао о себи и члановима своје породице. Текст овде подносиоца не садржи ни исправке. Уместо тога, текст подносиоца је низ оцена, коментара, виђења и порука подносиоца жалбе које НИН није обавезан да објављује, нити је, у складу са својом уредничком политиком, нашао да тај текст садржи информације којима се задовољава интерес јавности за потпуним, благовременим и истинитим информисањем. Као што је ауторка интервјуа у више наврата поновила г. Вишњићу, идеја НИН-а није била да води истрагу јер је став листа да су за то задужени правосудни органи.

У погледу документације, уз интервју, НИН је објавио само званичне документе из званичног поступка који су надлежни државни органи водили пре више од две деценије. Подносилац притужбе тражи од НИН-а да објави изјаву вештака кога је сам подносилац приватно ангажовао сада, 23 године након трагичног догађаја, у коме је тај вештак дао своју оцену доказа који су прикупљени 1993. године, на основу списка који су доступни све време. НИН није замена за суд, где подносилац жалбе може да поднесе све документе, односно чињенице и доказе које сматра новим и које сматра релевантним и да тражи отварање новог званичног поступка.

Новинарка НИН-а је г. Вишњићу коректно и са пажњом одговорила, образлажући своје новинарске процене и мотиве. Пера Вишњић у жалби није цитирао цео одговор на његов захтев, већ само прву реченицу одговора, али је у потпуности цитирао одговоре новинарке на своје друге, мање формалне поруке, при чему се учесталост комуникације г. Вишњића са новинарком граничи са притиском. Комисији за жалбе Савета за штампу достављамо цео, оригинални, одговор новинарке за који, баш као и за став НИН-а, сматрамо да је етичан и крајње професионалан.

У складу са горе наведеним јасно је да дневни лист „НИН“ објављивањем спорног текста није прекршио Кодекс новинара Србије, те предлажемо да Комисија за жалбе Савета за штампу одбије жалбу као неосновану и тиме спречи неоправдано кршење права на слободу изражавања и несметано објављивање информација, као и право грађана Републике Србије да буду обавештени о информацијама које су од значаја за јавност.

У Београду,

18.06.2015.

„НИН“ доо

кога заступа:

advokat
Dušan M. Stojković
POSREDOVAČKO DRUŠTVO
STOJKOVIĆ & PREKAJSKI
Njegoševa 28A, Beograd